

*ДО 100-РІЧЧЯ НАВС: ПРАДИЦІ ПІА СУЧАСНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ
НАУКОВИХ ШКІА НАВС У РЕАЛІЗАЦІІ ПРІНЦИПІВ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ
ПІА ПОРЯДКУ*

нескінченно при всіх цих якостях, людина йде нагору до широкого щастя, пізнанню істини, пізнанню себе і спорудженню свого «Я» [2].

Енергетика мови викладача, яскравість, виразність та переконливість спонукають студентів до моральних роздумів та формування особливої позиції щодо визначальних цінностей життя людини, а також до висновку про те, що людина створює програму життя, будує його та здійснює постійний вибір з існуючих можливостей, які є базовим аспектом людського буття.

Таким чином, педагогічний артистизм – це надзвичайне явище, за допомогою якого викладач може здійснити емоційний вплив на студентів, викликати певні переживання, без яких ускладнюється глибинне сприйняття життя і його розуміння. Завдяки мовленнєвому артистизму, викладач зможе розв’язувати специфічні завдання, що виникають у педагогічній діяльності.

Список використаних джерел:

1. Булатова О.С. Педагогический артистизм: Учеб. Пособие для студ. высш. пед. учеб. заведений. – М.: Издательский центр «Академия», 2001. – 240 с.
2. Губар О.М. Філософія: інтерактивний курс лекцій: Навч. посібник. – К.: Цент учбової літератури, 2007 – 416 с.
3. Педагогічна майстерність: Підручник / І.А.Зязюн, Л.В.Крамущенко, І.Ф.Кривонос та ін.; За ред. І.А.Зязюна. – К.: Вища шк., 1997. – 349 с.
4. Станіславський К.С. Собрание починений. – М. : Искусство, 1989. т. 2. Работа актера над собой. Часть 1 : Работа над собой в творческом процессе переживания: Дневник ученика / Ред и авт. вступ. ст. А.М. Смелянский – 511с.

Стужук Катерина Віталіївна
студент 1-го курсу магістратури ННІ №1 НАВС
Науковий керівник: Роговенко М.М.
кандидат педагогічних наук, доцент, доцент
кафедри філософії права та юридичної логіки
Національної академії внутрішніх справ

***ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ
У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ***

Сучасні радикальні зміни, що відбуваються в соціально-економічному житті суспільства, висувають нові вимоги до професійної підготовки майбутніх професіоналів, здатних інтегрувати теоретичні знання і практичні навички в цілісній системі. Виходячи з вищезазначеного, основні зусилля педагогічної науки мають бути спрямовані на розроблення, вдосконалення та впровадження нових педагогічних технологій навчання і виховання.

*ДО 100-РІЧЧЯ НАВС: ПРАДИЦІЇ ПІА СУЧАСНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ
НАУКОВИХ ШКІЛ НАВС У РЕАЛІЗАЦІЇ ПРІНЦИПІВ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ
ПІА ПОРЯДКУ*

Слово “технології” грецького походження й означає “знання про майстерність”. Педагогічна технологія – це змістова техніка реалізації системи всіх компонентів педагогічного процесу, спрямованого на досягнення поставленої мети, закономірна педагогічна діяльність, яка реалізовує науково обґрунтований проєкт педагогічного процесу і має вищий рівень ефективності, ніж традиційні методики [1].

Одним із основних завдань педагогічних технологій є популяризація освітніх інновацій у суспільстві. Інноваційне навчання орієнтоване на формування готовності особистості до динамічних змін у соціумі за рахунок розвитку здібностей до творчості та здатності до співробітництва з іншими людьми. До інноваційних технологій на ряду з іншими можна віднести інтерактивні технології навчання.

Поняття “інтерактив” залучене з англійської мови (“interact”, де “inter” – взаємний і “act” – діяти). Таким чином, “інтерактивний” – здатний до взаємодії, діалогу. Інтерактивне навчання – це спеціальна форма організації пізнавальної діяльності, яка має конкретну передбачувану мету – створити комфортні умови навчання, за яких кожен студент відчуває свою успішність та інтелектуальну спроможність [2, с. 7].

Суттю інтерактивного навчання є те, що освітній процес відбувається за умови постійної, колективної взаємодії всіх студентів. Це співнавчання, взаємонавчання (колективне, групове, навчання у співпраці), де студент і педагог є рівноправними суб’єктами освітнього процесу. Застосування інтерактивних технологій навчання передбачає моделювання життєвих ситуацій, використання рольових ігор, вирішення проблеми на основі аналізу обставин та відповідної ситуації. Це ефективно сприяє формуванню навичок і вмінь, виробленню цінностей, створенню атмосфери співробітництва, взаємодії педагога та студентів [2, с. 7].

Слід зазначити, що застосовуючи інтерактивні технології, викладач повинен бути не лише носієм інформації і знань, але й постійно і активно стимулювати студента до самостійної творчої роботи, виконуючи роль проєктувальника і консультанта. Крім того, інтерактивна діяльність передбачає організацію і розвиток такого спілкування, яке веде до взаєморозуміння, взаємодії, до сумісного рішення загальних, але значимих для кожного учасника освітнього процесу задач.

Для вирішення навчальних завдань викладач в залежності від поставленої мети може використовувати наступні інтерактивні технології: кейс-технології; проведення відео конференцій; «круглих столів»; «мозковий штурм»; дебати; фокус-групи; ділові і рольові ігри; case-study (аналіз конкретних, практичних ситуацій); навчальні групові дискусії; тренінги.

Ознаки інтерактивного заняття проявляються в особливостях взаємодії суб’єктів навчання, змісті і структурі, яка передбачає такі форми:

фізичну – змінюють робочі місця, вільно рухаються в приміщенні, пересаджуються, говорять, пишуть, слухають;

*ДО 100-РІЧЧЯ НАВС: ПРАДИЦІ ПІА СУЧАСНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ
НАУКОВИХ ШКІА НАВС У РЕАЛІЗАЦІІ ПРІНЦИПІВ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ
ПІА ПОРЯДКУ*

соціальну – активно взаємодіють з учасниками, задають питання, відповідають на питання, обмінюються думками;

пізнавальну – самостійно знаходять рішення проблеми, вносять доповнення і поправки, виступають (презентують, захищають) як набування професійного досвіду.

Навчання на основі інтерактивних технологій одночасно вирішує наступні завдання:

розвиває комунікативні вміння і навички, допомагає встановленню емоційних контактів;

вирішує інформаційну задачу, оскільки забезпечує студентів необхідною інформацією, без якої неможливо реалізувати спільну діяльність;

розвиває загальні навчальні та наукові вміння і навички (аналіз, синтез, постановка цілей та ін.);

забезпечує виховну мету, привчаючи працювати в команді, прислухатися до чужої думки.

Основні труднощі у застосуванні інтерактивних технологій стосуються рівня готовності викладача до організації такого виду роботи. Відсутність методичних розробок до всіх навчальних дисциплін та досвіду використання інтерактивних методів, небажання змінювати навчальні плани та підходи до оцінювання досягнень студентів є тією перешкодою, з якою зіштовхуються сучасні викладачі. Тобто, існує невідкладна потреба в розробці методики організації освітнього процесу за допомогою інтерактивних технологій у закладах вищої освіти.

Таким чином, інтерактивні технології – це організація засвоєння знань і формування певних вмінь та навиків через сукупність особливим способом організованих навчально-пізнавальних дій, що полягають у активній взаємодії студентів між собою та побудові міжособистісного спілкування з метою досягнення запланованого результату.

Список використаних джерел:

1. Педагогічні технології: навч. посіб. / М.М. Чепіль, Н.З. Дудник. – К.: Академвидав, 2012. – 224 с.

2. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання: Наук.-метод. посібн. / О.І.Пометун, Л.В.Пироженко. За ред.. О.І.Пометун. – К.: Видавництво А.С.К., 2004 – 192 с, електроний ресурс : https://www.studmed.ru/view/pometun-o-pirozhenko-lv-suchasniy-urok-nteraktivn-tehnologyi-navchannya_aa56c3aeec3.html